

Op 14 november 1683 ontvangt de buurmeester van Soest f 3 - 5 - 0: „bij de in & opgeseten aen de gerechten V(er)schuldt Ov: het afgraven van de gemeene Soester brinck en t' hart volgens afmetingh daer van gedaen" 7) Er blijkt uit dat verschillende lieden hun eigendom willen vergroten en in cultuur brengen want de afgravingen nemen hand over hand toe zonder dat schout en schepenen dit kunnen verhinderen.

Tegen het einde van de 16e eeuw en in de loop van de daarop volgende eeuw, verloor het gezamenlijk gebruik van de Brink door de soester bureu zijn oorspronkelijke bestemming en besluit het dorpsbestuur de gronden op de Brink te verhuren. In een buurspraak die op 12 juli 1573 werd gehouden besloot men hiertoe.

„Soe hebben die gemeen buyren out en jonge gelyckelicken geconsenteert ende overgegeven dat men den gemeen brijnck van jaer tot jaer sal verhuyren tot behoeff van die gemeen buyren van Zoest ende dat die nyemant en sal moegen huyren dan geboren buyrkinderen van Zoest. . . ." 8).

E. HEUPERS

---

7) Resolutiën van het gerecht 1702—1735. Oud-archief gemeente Soest, no. 18.

8) Van Iterson, a.w.

KORTE NIEUWSTRAAT AL EERDER „VERRUIMD"

Het dagblad Trouw gaf in het nummer van 17 februari jl. een aardig artikel met foto over de flessenhals van de Korte Nieuwstraat te Utrecht. De redactie sprak daarin haar leedwezen uit over het feit, dat ook dit jaar de volledige verbreding nog niet tot stand kon komen, omdat het hoekpand (antiquariaat Wolvekamp) nog steeds niet ontruimd kan worden.

Inderdaad is dit jammer, maar laten we bedenken, dat ook al blijft dit hoekpand dan nog een poos staan, de afbraak van de beide andere percelen toch reeds een grote verbetering betekent. Het hoekpand immers springt ruim twee meter terug, zodat bij verwijdering van de beide andere percelen de mond van de Korte Nieuwstraat van nog geen vijf meter op ruim zeven meter gebracht wordt. Natuurlijk is dit nog niet daverend, maar als men bedenkt, dat Pieterstraat, Keistraat en Lange Jansstraat ook niet breder zijn dan zeven meter, dan is het toch wel duidelijk dat die breedte al een belangrijke verbetering ten opzichte van de bestaande toestand is.

Nu binnenkort de situatie aan de ingang van de Korte Nieuwstraat radicaal verbeterd wordt, is het wel aardig er eens op te wijzen, dat deze situatie nog geen tachtig jaar oud is en toentertijd beschouwd werd als een „geweldige verbetering" van de toestand, die onze voorouders vanaf de aanleg van de Korte Nieuwstraat daar enige eeuwen

gekend hebben. Oorspronkelijk toch stond op de hoek Wed-Korte-Nieuwstraat een royaal herenhuis ¹⁾ waarvan de oostgevel lag in het verlengde van het pand De Vries, terwijl aan de overzijde een gewoon rechthoekig huis stond op de hoek Korte Nieuwstraat-Trans. Zo lang de panden Wolvekamp en De Vries nog niet zijn afgebroken, kan men zonder veel moeite zich nog wel een voorstelling maken hoe die oorspronkelijke toestand was.

Zolang de stad besloten lag tussen haar wallen gaf die nauwe toegang geen aanleiding tot bezwaren. Maar toen in de tweede helft van de vorige eeuw de terreinen tussen Biltstraat en Maliesingel volgebouwd raakten, begon zich een verkeersstroom te ontwikkelen tussen het toenmalige stadscentrum (Maartensbrug) en de nieuwe wijk, een stroom, die liep via Wed-Trans-Kromme Nieuwe Gracht. Hoewel die verkeersstroom in onze hedendaagse ogen natuurlijk weinig te betekenen had, was hij toch van dien aard, dat men destijds de bestaande toestand onhoudbaar ging vinden. Het gemeentebestuur heeft toen in de jaren '80 hier een „radicale” verbetering tot stand gebracht door het hoekpand Wed-Korte Nieuwstraat te halveren (waardoor het pand Wolvekamp ontstond) en van het huis aan de overkant (hoek Trans-Korte Nieuwstraat) diagonaalsgewijze de helft af te nemen. Hierdoor sneed men twee omslachtige hoeken enigszins af.

Thans staan we aan de vooravond van een verkeersverbetering op die plek, waarbij vergeleken die correctie uit de jaren '80 door ons beseft wordt als een modderen met een houtje in de goot. Dan is het wel aardig zich een ogenblik te realiseren, wat onze grootouders van nog geen tachtig jaar geleden een „radicale” verkeersverbetering noemden.

W. L. VAN NIEUWENHUYSEN

---

¹⁾ Het laatst bewoond door de familie Plasberg, een industrieel die zijn fabriek in de Strosteege had. (Dit laatste bewijst, dat de Strosteege reeds in het midden van de vorige eeuw helemaal in decadentie was, een feit, waarvoor ik nog verschillende andere bewijzen weet).

NIEUWE PUBLICATIES

L. J. Hut, A. Poslovsky, H. Loois, B. van der Woord, De Willem Arntsz Stichting 1461-1961. Utr. (1961), 566 blz., met ill.

Bij de herdenking van het 500-jarig bestaan van de Willem Arntsz Stichting op 26 januari 1961 is een lijvig boekwerk verschenen, waarin de oud-geneesheer-directeur dr. L. J. Hut en de administrateur B. van der Woord het historische gedeelte, de beide tegenwoordige directeuren dr. A. Polovsky en H. Loois de medisch-psychiatrische zijde van de Stichting uitvoerig behandelen. De niet-aflatende strijd tegen het lijden van de psychisch gestoorde medemens in het algemeen en in de utrechtse instelling in het bijzonder